

Ziekenhuisarts in opleiding, Esmée Vural:

Huisarts in het ziekenhuis

Huisarts in het ziekenhuis. De omschrijving dekt niet helemaal de lading, maar met die woorden typeren de assistenten in opleiding hun toekomstige rol. Esmée Vural (28) is een van hen. Omdat zij wel in een ziekenhuis wil werken, maar zich niet wil beperken tot één specialisme, startte zij in september 2012 met de opleiding tot ziekenhuisarts.

Het profiel past haar als een jas: gedeelde klinische eindverantwoordelijkheid; een breed werkveld; veel aandacht voor de patiënt; focus op verbetertrajecten en veranderprocessen. “De patiënt blijft mijn patiënt, tot en met de overdracht naar de eerstelijns”, aldus Vural. “Vooraf dat aspect trekt me aan.” Lacht: “Het is de aard van het beestje; ik houd graag grip op de zaak, wil betrokken blijven bij het gehele proces.”

In het VUmc volgt ze met slechts een andere collega de opleiding. Zoals alle ziekenhuisartsen i.o. startte ze bij Interne Geneeskunde. “Tussen de andere aio's ben je dan toch een beetje een vreemde eend in de bijt”, weet ze. “Mede daarom was deze week op de Wadden zo mooi! Ik heb veel gesproken met ‘collega's’ en een helderder beeld gekregen van wat onze rol in het ziekenhuis straks precies is.”

Audits en richtlijnen

De cursus die Vural en de anderen volgden op Schiermonnikoog was de start van het lintprogramma dat de toekomstige ziekenhuisartsen inzicht moet verschaffen in de thema's veiligheid en kwaliteit. “We kregen onder meer training in het maken van richtlijnen en het opzetten en uitvoeren van clinical audits”, kijkt ze terug. “Hoe meet je bijvoorbeeld de kwaliteit van de interne patiëntoverdracht in je ziekenhuis? En wat doe je met de verkregen output? Zijn veranderingen noodzakelijk, zoals de invoering van een checklist? Hoe implementeer je zoiets dan? Wie heb je nodig om zaken te kunnen veranderen? Verpleegkundigen? Specialisten? De Raad van Bestuur? Wie kunnen je bondgenoten zijn? Het is nieuwe materie voor ons dokters, die doorgaans toch vooral pragmatisch bezig zijn, op medisch vlak.”

Ze weet het: als ziekenhuisarts kan ze eventueel later nog doorstromen richting de functie van internist. Met korting op de opleidingsduur. “Dat is alleen absoluut niet de insteek”, besluit ze. “Ziekenhuisarts worden, is wat ik wil! Na de week op Schiermonnikoog is dat gevoel verder versterkt. Bij anderen zag ik het ook: We hebben zin om aan de slag te gaan!” ●

